

B., dnia 11 września 2017r.

Sygn. akt: II K 229/17

PR Ds 238/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Brzesku II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSR Monika Wojtas-Zaleśna

Protokolant: st.sekr.sądowy Edyta Jaroszek

Prokurator ---

po rozpoznaniu w dniach : 22/06/2017r, 11/09/2017r.

sprawy:

R. T.

c. A. i M.

ur. (...) w B.

oskarżonej o to, że:

w dniu 23 stycznia 2017 roku w miejscowości M. pow. (...), woj. (...), prowadziła w ruchu lądowym samochód osobowy marki R. (...), nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonej zawartości 0,99 promila alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178 a § 1kk

I. uznaje oskarżoną R. T. za winną popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 178 a § 1kk i za to na mocy powołanego przepisu wymierza jej karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2(dwa) lata,

III. na mocy art. 72 § 1 pkt.5 kk zobowiązuje oskarżoną do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,

IV. na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3(trzech) lat, wzywając oskarżoną na mocy art. 43 § 3 kk do zwrotu prawa jazdy,

V. na mocy art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 (pięć tysięcy) złotych,

VI. na podst. art. 627 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa częściowe koszty sądowe w kwocie 200 (dwieście) złotych , zwalniając ją od ich ponoszenia w pozostałej części.

Sygn. akt II K 229/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 września 2017 roku

Sąd ustalił następującej treści stan faktyczny :

W dniu 23 stycznia 2017 roku, po godzinie 15-ej, oskarżona R. T. udała się do Delikatesów Centrum w M. samochodem osobowym m-ki R. (...) o nr rej. (...), w celu zakupu papierosów i alkoholu, była zdenerwowana, ponieważ pokłóciła się z teściową. Po dokonaniu zakupów wróciła samochodem do domu i zaczęła spożywać nabyty alkohol w postaci wódki oraz znajdujące się w szafie piwo. W międzyczasie jej teściowa zadzwoniła na policję ze zgłoszeniem, że jej synowa jeździ pojazdem pijana.

(dowód : zezn. B. T. k-4,

zezn. A. B. k-12,84-85)

Oskarżona kierowała samochodem w stanie nietrzeźwości, miała 0,99 promila alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód : protokoły k-2,3,

Opinie k- 20-22,88-89)

R. T. ma zespół uzależnienia od alkoholu.

(dowód : opinia biegłych psychiatrów k-49,

zezn. B. T. k-4)

Oskarżona nie była karana (dowód: zapytanie o karalność k- 29), jest mężatką, pracuje jako pielęgniarka, zarabia około 1500 zł. miesięcznie, ma jedno dziecko, nie posiada nieruchomości, jest właścicielką samochodu (d: wyj. osk. k- 27, zaświadczenie k- 30).

Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia dotyczące przebiegu zdarzenia, w których podała, że wódkę i piwo spożyła po powrocie ze sklepu do domu, nie jeździła samochodem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwym . Stwierdziła, że miała konflikt z teściową i to ona ze złośliwości doniosła na nią. Wypiła po powrocie drinki zrobione z 0,25 litra wódki i piwo . Alkohol wypiała w ciągu pół godziny.

Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom uznając je za kłamliwe, stanowią przyjętą przez oskarżoną linię obrony, pozostają w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego, logiki, nie znajdują też potwierdzenia w opiniach biegłego lekarza sądowego. Wprawdzie oskarżona nie została zatrzymana w trakcie kierowania pojazdem, jednak przedstawiana przez nią wersja dotycząca czasu i ilości spożywanego alkoholu jest niemożliwa. Biegły stanowczo stwierdza, że oskarżona musiała wypić alkohol w dwóch turach, stąd dwa szczyty wchłaniania, jeden o godz. 16:53, a drugi o godz. 17:48. Po raz pierwszy alkohol został wypity o godzinie 14:53, drugi raz o godz. 15:48. W pierwszej opinii biegły nie dysponował wyjaśnieniami oskarżonej, a jedynie podanymi przez nią policjantom informacjami o wypiciu 0,5 litra piwa O. Mocne o godzinie 16:10. Słuchana na rozprawie oskarżona podała, że wypiała 0,25 litra wódki poza piwem, stąd zaszła konieczność zasięgnięcia kolejnej opinii, biegły jednak wykluczył podawany przez oskarżoną scenariusz. Wszystko zatem przemawia za tym, że to oskarżona kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwym.

Sąd dał wiarę zeznaniom A. B. i B. S. z uwagi na ich szczerłość, świadkowie ci starali się w sposób obiektywny przedstawić znane im fakty, są osobami obcymi dla oskarżonej, nie zainteresowanymi wynikiem postępowania , nie mają żadnego interesu w tym, by celowo zniekształcać rzeczywistość.

Zeznania świadka B. T. (2) nie są w pełni obiektywne. Żałuje ona, że wezwała policję, działała wówczas pod wpływem emocji , dlatego próbowała przed Sądem zbagatelizować całą sprawę, by nie szkodzić bardziej oskarżonej.

Sąd podzielił wydane w sprawie opinie biegłych psychiatrów i lekarza sądowego z uwagi na ich jasność, pełność, opinie zostały sporządzone przez doświadczonych biegłych. Odnośnie stanu nietrzeźwości biegły przedstawił stosowne wyliczenia i zrozumiałą argumentację.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wina oskarżonej nie budzi wątpliwości, a swoim zachowaniem polegającym na kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwym, przy stwierdzonym stężeniu – 0,99 promili alkoholu w wydychanym powietrzu (przyjęto najkorzystniejszy wynik), popełniła ona przestępstwo z art.178a § 1 k.k. Działała umyślnie, wiedziała że spożywała alkohol, a mimo to wsiadła za kierownicę i prowadziła samochód drogą publiczną i to jedynie po to by nabyć papierosy i wódkę.

Przy wymiarze kary, po stronie okoliczności łagodzących, Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego, po stronie okoliczności obciążających zaś nagminność tego typu zachowania w okręgu tutejszego Sądu oraz stosunkowo wysoki stopień nietrzeźwości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd wymierzył oskarżonej karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, kara ta winna oddziaływać wychowawczo na oskarżoną, spełnić też funkcję prewencyjną, mieć wydzźwięk społeczny. Zastosowano instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata, gdyż wobec oskarżonej istnieje pozytywna prognoza na przyszłość, jest człowiekiem dojrzałym, ma rodzinę, należy przypuszczać, że więcej nie naruszy porządku prawnego.

Orzeczono wobec oskarżonej obowiązkowy środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat . Konieczne jest wyeliminowanie oskarżonej z ruchu na ten czas, gdyż stanowił zagrożenie dla innych uczestników. Wykazała się nieodpowiedzialnością i w stanie nietrzeźwości prowadziła pojazd mechaniczny.

Zasądzono też od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej obowiązkowe świadczenie pieniężne w minimalnej wysokości 5000 zł .

Mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonej, która wprawdzie pracuje, jednak osiąga minimalne wynagrodzenie, Sąd zasądził od niej na rzecz Skarbu Państwa jedynie częściowo koszty sądowe w kwocie 200 zł., tyle jest w stanie zapłacić bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny.